

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/244/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612204272
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3612204272.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Profidebt Slovakia, s.r.o., IČO: 35925922, so sídlom v Bratislave, Mliekarenská č. 10, zastúpeného právnym zástupcom ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA GUNIŠ & PARTNERS s.r.o., IČO: 36862657, so sídlom v Bratislave, Klincová č. 37/B, v mene ktorého koná JUDr. Richard Guniš, advokát a konateľ, proti odporcovi N. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v Chynoranoch, Moyzesova č. 414/2, za účasti OZ právna pomoc spotrebiteľom, IČO: 42247268, so sídlom v Košiciach, Sofijská č. 13, ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom v Košiciach, Stará Baštová č. 2, o zaplatenie 1.348,05 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa, proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 06. mája 2013, č.k. 5C/69/2012-159, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka vo výške 43,50 eur, advokátovi JUDr. Ladislavovi Miklušovi, do 3 dní.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom rozhodol tak, že súd návrh navrhovateľa zamieta. Odporcovi náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznáva. Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania v sume 237,54 eur na účet JUDr. Ladislava Mikluša, advokáta so sídlom v Košiciach, Stará Baštová č. 2, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že súd mal preukázané, že právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom postupne tri zmluvy o pripojení, na základe ktorých poskytoval odporcovi elektronické komunikačné služby. S účinnosťou od 01.11.2011 došlo k zmene právnej úpravy zmluvy o pripojení (zákon č. 351/2011 Z. z.), táto zmena však nemala dopad na prejednávajúcu vec, pretože k využívaniu služieb právneho predchodcu navrhovateľa odporcom došlo v celom rozsahu len za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy (zákon č. 610/2003 Z. z.). Právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom založený zmluvami o pripojení posúdil súd ako občianskoprávny vzťah, pričom odporca uzavrel zmluvy ako fyzická osoba bez oprávnenia na podnikanie. Cenu poskytnutých služieb a zmluvné pokuty vyúčtoval právny predchodca navrhovateľa odporcovi spolu v sume 1.348,05 €, ktoré odporca riadne a včas neuhradil. Súd mal preukázané, že pohľadávka právneho predchodcu navrhovateľa voči odporcovi s príslušenstvom bola zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1623 zo dňa 28.11.2011 postúpená na navrhovateľa (§ 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka). Z dokazovania súčasne vyplýva, že právo na zaplatenie dlžnej sumy voči odporcovi zo sporných zmlúv o pripojení bolo v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.11.2011 už v celom rozsahu premlčané, pretože splatnosť

poslednej faktúry, ktorými právny predchodca navrhovateľa vyúčtoval odporcovi cenu poskytnutých elektronických komunikačných služieb, nastala dňa 28.05.2008. Vedľajší účastník na strane odporcu vzniesol námietku premlčania, ktorú odôvodnil v podstate tým, že navrhovateľ si svoj nárok neuplatnil v trojročnej premlčacej dobe, ktorá najskôr uplynula dňa 29.05.2011 (tri roky od splatnosti poslednej faktúry); navrhovateľ podal návrh na súd dňa 02.08.2012, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby, preto vzniesol námietku premlčania a navrhol návrh navrhovateľa zamietnuť. Po oboznámení sa s námietkou premlčania vedľajšieho účastníka vzniesol námietku premlčania aj samotný odporca (č.l. 152 spisu). V konaní bolo preto potrebné najskôr posúdiť dôvodnosť vznesenej námietky premlčania. Z hľadiska prejednávanej veci posledná faktúra za poskytnuté elektronické komunikačné služby, resp. zmluvnú pokutu bola splatná dňa 28.05.2008. Odo dňa 29.05.2008 začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie dlžnej sumy na súde v trvaní troch rokov (§ 101 Občianskeho zákonníka), ktorá márne uplynula dňa 30.05.2011; nakoľko posledný deň premlčacej doby pripadol na sobotu dňa 29.05.2011 presunul sa na najbližší pracovný deň pondelok 30.05.2011, ktorého uplynutím premlčacia doba skončila (§ 122 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka). K uplynutiu premlčacej doby tak v celom rozsahu nastalo pred samotným postúpením pohľadávky zo sporných zmlúv o pripojení na navrhovateľa. Preto keď konanie v prejednávanej veci začalo dňa 02.08.2012 doručením návrhu na súd (§ 82 ods. 1 O.s.p.), bolo to až po uplynutí premlčacej doby na uplatnenie tohto nároku. Námietka premlčania bola teda vedľajším účastníkom na strane odporcu ako aj samotným odporcom vznesená dôvodne, súd na ňu pri rozhodovaní prihliadal (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Podľa názoru súdu nie je rozhodujúce, že námietku premlčania okrem samotného odporcu uplatnil aj vedľajší účastník na strane odporcu. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník a koná sám za seba (§ 93 ods. 4 O.s.p.). V rámci realizácie svojich práv v konaní môže vedľajší účastník v rámci obrany proti návrhu vzniesť aj námietku premlčania (porovnaj rozsudok NS ČR sp. zn. 21Cdo/2313/2004 zo dňa 07.07.2005 a rozsudok NS ČR sp. zn. 25Cdo/539/2008 zo dňa 19.02.2009). Podľa názoru súdu keby zákonodarca mienil obmedziť postavenie vedľajšieho účastníka tak, že tento nemôže v konaní uplatňovať námietky vyplývajúce z hmotného práva, vyjadril by to rovnako ako v prípade prokurátora (§ 35 ods. 3 O.s.p.). Pri posudzovaní dôvodnosti vznesenej námietky premlčania neprihliadal súd na predloženú dohodu o uznaní dlhu č. 5566535073 so splátkovým kalendárom zo dňa 28.02.2013. Je zrejmé, že uvedenú dohodu predkladal navrhovateľ odporcovi na podpis už v čase, kedy jeho právo na zaplatenie dlžnej sumy podľa sporných zmlúv o pripojení bolo už premlčané (právo na zaplatenie dlžnej sumy bolo už premlčané v čase kedy ho navrhovateľ nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávok). Bolo preto podľa názoru súdu povinnosťou navrhovateľa aby pri predkladaní dohody o uznaní záväzku odporcovi ako k spotrebiteľovi postupoval s odbornou starostlivosťou a v súlade s dobrými mravmi a vysvetlil všetky dôsledky uzavretia dohody osobitne vo vzťahu k premlčaniu nakoľko postúpením pohľadávky sa odporca ako spotrebiteľ nemôže dostať do horšieho postavenia ako vo vzťahu s pôvodným veriteľom - preto podľa názoru súdu ak po postúpení pohľadávky navrhovateľ vstupuje do postavenia pôvodného veriteľa je pri uzavieraní právnych úkonov s odporcom ako spotrebiteľom povinný rešpektovať všetky ustanovenia právneho poriadku o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere sú to najmä príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Z tohto hľadiska predmetná dohoda podľa názoru súdu nepochybne zhoršuje postavenie odporcu ako spotrebiteľa, pretože pôvodne nevymáhateľnú naturálnu obligáciu navrhovateľa mení na nárok, ktorý možno uplatniť na súde (bez rizika neúspechu v konaní v prípade vznesenia námietky premlčania) a to bez nepochybného dôkazu, že to bolo skutočnou vôľou odporcu ako spotrebiteľa a že tento bol o právnych následkoch uzavretia dohody zo strany navrhovateľa oboznámený. V samotnom texte dohody nie je zmienka o premlčaní práva, ktoré má byť predmetom uznania (pokiaľ navrhovateľ tvrdil v písomnom podaní zo dňa 26.04.2013 podľa č.l. 156 spisu opak, toto jeho tvrdenie nemá oporu v texte dohody). Tiež je zrejmé, že text dohody bol vopred pripravený zo strany navrhovateľa a odporca nemal možnosť jeho obsah (najmä vo vzťahu k uznaniu dlhu) vopred ovplyvniť. Takúto dohodu je preto podľa názoru súdu potrebné vnímať ako neplatnú, pretože je podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi nakoľko nepochybne výrazne zhoršuje postavenie odporcu ako spotrebiteľa vo vzťahu k navrhovateľovi, jej uzavretie je výlučne v záujme navrhovateľa, ktorý jej uzavretie dosiahol v rozpore s ustanoveniami o ochrane odporcu ako spotrebiteľa (najmä s ustanovením § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). Na základe uvedeného súd návrh navrhovateľa v dôsledku dôvodne vznesenej námietky premlčania v celom rozsahu zamietol, pričom z hľadiska hospodárnosti konania nebolo potrebné zaoberať sa vecnou dôvodnosťou návrhu. O trovách konania vo vzťahu navrhovateľ a odporca rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vo veci bol plne úspešný odporca,

ktorý však návrh na rozhodnutie o trovách konania neurobil, žiadne trovy konania mu nevyplývajú ani zo spisu, preto mu súd náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznal.

O trovách konania vo vzťahu navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporcu rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., podľa ktorého v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Nakoľko vo veci bol odporca v plnom rozsahu úspešný vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva obmedzenie vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Vzhľadom na to, že procesné úkony vedľajšieho účastníka na strane odporcu viedli v konečnom dôsledku k zamietnutiu návrhu, jeho náklady vynaložené na právnu pomoc považoval súd za vynaložené účelne. V prejednávanej veci mu preto vzniklo právo na náhradu trov konania voči vo veci plne neúspešnému navrhovateľovi, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnych služieb - 1. prevzatie a príprava zastúpenia v sume 71,37 € spolu s režijným paušálom v sume 7,81 €, 2. vyjadrenie k návrhu v sume 71,37 € spolu s režijným paušálom v sume 7,81 € a 3. vyjadrenie k dohode o uznaní záväzku v sume 71,37 € spolu s režijným paušálom v sume 7,81 €, spolu trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu v sume 237,54 €, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Uznesenie prvostupňového súdu, v zákonom stanovenej lehote, odvolaním napadol navrhovateľ a to v časti, ktorou súd uložil navrhovateľovi nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, trovy konania. Uviedol, že priznanie nároku na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi, je v tomto konaní v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Z hľadiska výsledku konania, nemôže mať vedľajší účastník vo vzťahu ku konaniu úspech, či neúspech v konaní, teda z rozhodnutia vo veci samej, mu neplynie žiadne právo, či nárok na plnenie. Ust. § 93 ods. 4 O.s.p. veta prvá, neznamená vytvorenie ďalšieho plnohodnotného účastníka v konaní, ale predstavuje len právny rámec postavenia vedľajšieho účastníka z hľadiska dôvodu, pre ktorý tento do konania vstupuje. Preto nie je možné aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní, pri rozhodovaní o náhrade trov na vedľajšieho účastníka, lebo ten vo veci samej, úspech alebo neúspech v konaní nemal. Úspech vedľajšieho účastníka, nie je automaticky daný úspechom toho účastníka, popri ktorom má vedľajší účastník v konaní vystupovať. Uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom, je podľa jeho názoru, aj v rozpore s dobrými mravmi a je výsledkom účelovosti, jeho postupu a zneužívania ust. § 93 ods. 2 - 4 O.s.p., evidentne motivovaného snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. Uviedol, že vedľajší účastník na realizáciu ochrany práv spotrebiteľov, je dostatočne odborne a personálne vybavený, v opačnom prípade je sporné, či svoju činnosť vykonáva v záujme ochrany práv spotrebiteľov. Namietal, že náklady na zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom, v žiadnom prípade nepredstavujú účelne vynaložené trovy a pre ich priznanie, nie je žiaden právny dôvod. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Ďalej poukázal na skutočnosť, že vedľajší účastník, vzhľadom na svoj cieľ, bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa a teda mal by byť spôsobilý aj sám, chrániť záujmy spotrebiteľa. Keď má právo zvoliť si v konaní zástupcu, tieto trovy nemožno považovať za účelne bránenie práva samotného účastníka v konaní. Nemožno vyvodiť záver, že zástupca vedľajšieho účastníka, vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, že poskytol právne služby, ktorých konanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Dodal, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli, naplniť cieľ svojej činnosti. Uviedol, že nie je známa skutočnosť z iných konaní, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti, ako vedľajší účastník v tomto konaní, vstupujú do toho istého konania na strane odporcu, ako vedľajší účastník a na svoje zastupovanie splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania, nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov, preto mal za to, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, čím uplatnil dôvod odvolania uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. a žiadal, aby odvolací súd, rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu zmenil tak, že náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi neprizná. Navrhovateľ v konaní náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Odporca nevyužil svoje právo, písomne sa k podanému odvolaniu vyjadriť.

Vedľajší účastník, v písomnom vyjadrení podanom k odvolaniu navrhovateľa prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že považuje rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutej časti za vecne správne a navrhuje ho potvrdiť. Poukázal na to, že už len v rámci princípu "rovnosti zbraní", nie je spravodlivé vyžadovať, aby proti navrhovateľovi, ktorý je zastúpený silnou advokátskou kanceláriou, vystupoval laik bez právnej pomoci. Nepochybne bolo nutné riadne chrániť čo najväčší počet spotrebiteľov a ich práv a použiť pritom aj profesionálnu zručnosť, teda právnu pomoc advokáta. Vstup vedľajšieho účastníka do konania a jeho vyjadrenia k podanému návrhu, sú nanajvýš účelné, pretože návrh navrhovateľa, bol v celom rozsahu nedôvodný. Poukázal na zásadu, ktorou je ovládané rozhodovanie o náhrade nákladov civilného sporového konania a to zásadu úspechu vo veci, vyjadrenú v ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v ktorej sa premieta myšlienka, že ten, kto dôvodne bránil svoje subjektívne právo, alebo právom chránený záujem, má právo na náhradu nákladov, ktoré pri tejto procesnej činnosti účelne vynaložil proti účastníkovi, ktorý do jeho sféry bezdôvodne zasiahol tak, ako tomu bolo v tejto veci. K odvolacej námietke navrhovateľa, týkajúcej sa účelnosti vynaložených trov uviedol, že pojem účelne vynaložené náklady, je nutné chápať ako poistku pred hradením nákladov, nesúvisiacich s konaním a pred nadbytočnými a nadmernými nákladmi, o ktoré však v preskúmvanej veci nešlo. Tropy právneho zastúpenia, ktoré mu boli v konaní priznané, bezprostredne súviseli s konaním, pričom v rámci písomného vyjadrenia k podanému návrhu, sa vedľajší účastník zaoberal právnym a skutkovým posúdením prípadu, čo v konečnom dôsledku aj malo za následok zamietnutie návrhu. Stotožnenie sa s názorom navrhovateľa v odvolaní, by znamenalo absurdnú sankcionovanosť úspešného vedľajšieho účastníka za to, že v konaní pred prvostupňovým súdom, riadne uplatnil v celom rozsahu štandardným spôsobom, svoje procesné práva, súčasne aktívne a riadne hájil práva spotrebiteľa. Poukázal na to, že vedľajší účastník je riadnym účastníkom, teda v súlade s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, má právo si zvoliť na zastupovanie advokáta od začiatku konania a nie iba podľa toho, ako náročný je ten - ktorý prípad. Poukázal na to, že z ničoho nevyplýva, že vedľajší účastník sa nemôže dať v konaní zastúpiť advokátom. Ak zákon garantuje právo na zastúpenie účastníka v súdnom konaní, pochybnosť o účelnosti vynaloženia takýchto trov konania, je v rozpore so zákonnou garanciou práva na zastupovanie. Právo vedľajšieho účastníka, vstupovať do spotrebiteľských sporov, je dané aj čl. 169 zmluvy o fungovaní EÚ, ktorým sa ukladá zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov, ako aj podporovať právo spotrebiteľov, na informácie a na vytváranie združení na ochranu záujmov spotrebiteľov. Súčasne žiadal priznať právo na náhradu trov odvolacieho konania, vo výške 43,50 eur, titulom trov právneho zastúpenia.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu, je v napadnutej časti vecne správny, a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa § 214 ods. 2 O.s.p.. Rozsudok okresného súdu v ostatných častiach, z hľadiska jeho vecnej správnosti nepreskúmal, pretože vo vzťahu k nim, rozhodnutie prvostupňového súdu napadnuté nebolo, teda v tých častiach, nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 ods. 1, 3 O.s.p.).

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti je odôvodnený v súlade s kritériami, uvedenými v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., je správny, úplný a presvedčivý, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p., sa odvolací súd s odôvodnením rozsudku okresného súdu, čo do napadnutej časti, plne stotožňuje.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania navrhovateľa, uviesť nasledovné:

Podľa § 93 ods. 1, 3 O.s.p., ako vedľajší účastník, sa môže popri navrhovateľovi, alebo odporcovi, zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva, alebo určenie, či tu manželstvo je, alebo nie je. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Ako vedľajší účastník, sa môže popri navrhovateľovi, alebo odporcovi, zúčastniť v konaní aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti, je ochrana práv podľa osobitného predpisu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva, súd rozhodne len na návrh.

Ust. § 93 ods. 3 O.s.p. upravuje spôsob, akým vedľajší účastník vstupuje do konania. Ak má vedľajší účastník vstúpiť do konania po jeho začatí (a to aj v priebehu odvolacieho konania), môže sa tak udiť 1/ neformálne, t.j. bez rozhodnutia súdu, alebo 2/ na základe rozhodnutia súdu, teda formálne. O neformálny vstup ide v prípade, ak k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, dochádza na základe vlastnej iniciatívy s tým, že žiaden z účastníkov, ani potencionálny vedľajší účastník výslovne nenavrhol, aby súd rozhodoval o pripustení vedľajšieho účastníka do konania. V tomto prípade, sa vedľajší účastník stáva nositeľom procesných práv a povinností, doručením jeho oznámenia súdu, že vstupuje do konania, ako

vedľajší účastník, resp. doručením jeho oznámenia, že na výzvu niektorého z účastníkov do konania vstupuje za predpokladu, že nikto nemal námietky proti jeho vstupu do konania (t.j. nepodal návrh súdu na rozhodnutie o jeho nepripustení do konania). V takomto prípade, súd o prípustnosti jeho vstupu do konania, nerozhoduje. Ak však niektorý účastník konania, namieta vstup vedľajšieho účastníka do konania, vtedy je súd povinný vyhodnotiť splnenie predpokladov účasti vedľajšieho účastníka v konaní, vydaním rozhodnutia, v ktorom prípade ide tzv. formálny vstup. O prípustnosti vedľajšieho účastníka, súd rozhodne len na návrh. Prípustnosťou vedľajšieho účastníka v konaní, sa teda súd zaoberá až potom, čo buď ten, ku ktorému sa účastník pridružil, alebo jeho odporca, namietne neprípustnosť takéhoto vstupu (R57/2009).

Z cit. zákonných ustanovení teda vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, má Občianske združenie právna pomoc spotrebiteľom, oprávnenie vystupovať v predmetnom konaní, ako vedľajší účastník na strane odporcu, teda spotrebiteľa, pričom nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu, mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava, uvedená v ust. § 93 ods. 2 O.s.p. Keďže ust. § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník, má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno z toho vyvodiť len jediný záver a to ten, že vedľajší účastník má rovnako, ako akýkoľvek hlavný účastník, jednak právo na právnu pomoc pre súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania, realizuje aj možnosťou zabezpečiť si prípadné kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia.

Vychádzajúc z platnej právnej úpravy, zmyslom vedľajšieho účastníctva, je „pomoc v spore“, niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník, je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia, je daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania, alebo je v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p., daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv, podľa osobitného predpisu tak, ako je tomu v preskúmvanej veci. V danom prípade teda, vedľajší účastník pomáha odporcovi v spore a môže preto využiť všetky zákonom dovolené možnosti. Postavenie vedľajšieho účastníka, charakterizujú rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastníka, na stranu ktorého sa pripojil. Jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka, ktorý je dominus litis.

Takýmto konaním, môže byť zásadne len sporové konanie. V danom prípade, nepochybne v preskúmvanej veci o sporové konanie ide.

Okresný súd v prejednávanej veci, sa pri posudzovaní a rozhodovaní o náhrade trov konania, správne zaoberal tým, ktorý z účastníkov, bol v konaní úspešný.

Správny bol záver okresného súdu, že v konaní bol úspešný odporca, čím vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu na strane odporcu a povinnosť navrhovateľa, ako neúspešného účastníka v konaní, im tieto trovy nahradiť s poukazom na ust. § 142, ods. 1 O.s.p..

Trovy konania vedľajšieho účastníka, predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia, upravuje vyhl. č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „AT“).

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka, predstavujú neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka, majú právnické vzdelania a samotné združenie, má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa, nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2, ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p. , a to aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník, využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné, posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z.

Okresný súd priznal správne, ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa AT, ktoré správne vo svojom rozsudku špecifikoval.

Odvolací súd, z vyššie uvedených dôvodov, nepovažoval odvolanie navrhovateľa za spôsobilé na iné, než potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania, bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p..

Vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu (§ 13a ods. 2 písm. b) AT) v polovici tarifnej odmeny, t. j. 1 zo 71,37 eur, čo je 35,69 eur, k tomu 7,81 eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 AT), spolu 43,50 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.